

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. гр.Мадан, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МАДАН в публично заседание на четвърти януари
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СЛАВЧО АС. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря Елка Ст. Алендарова
като разглежда докладваното от СЛАВЧО АС. ДИМИТРОВ Гражданско дело
№ 20225430100217 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. чл. 535 от ТЗ от С. Я. Х. с ЕГН ***** от гр. С., чрез адв. И. А. против В. К. Б., ЕГН ***** от гр. Р., да бъде признато за установено по отношение на ответника, че в полза на ищеца съществува вземането, предмет на издадената заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК № *** от *****г., по ч.гр.дело № ***/*****г. на Районен съд гр. М., в размер на 1500 евро - дължима главница по Запис на заповед /без протест/ от *****г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението - *****г. до окончателното изплащане на вземането.

В исковата молба се твърди, че ответникът В. К. Б. издал запис на заповед от *****г., с който неотменно и безусловно се е задължил да плати на С. Я. Х. сума в размер на 1500 евро, без протест и разноски в срок до *****г. Визирана била дата на падежа *****г., с място на плащане: гр. С., ул.“*****” № *. Посочено било и мястото на издаване на записа на заповед: гр. С., както и че записът на заповед е без условия и без протест. Издателят на документа бил положил подпис на *****г. Този документ бил формално редовен, съдържал всички реквизити по чл.535 ТЗ. Записът на заповед удостоверява изискуемо вземане (с настъпил падеж) в полза на ищеца срещу ответника. В този смисъл записът на заповед се явявал документ, годен да удостовери съществуването на процесното вземане, материализирано в ценната книга, за което вземане са издадени заповед за изпълнение и изпълнителен лист по ч.гр.д. № ***/*****г. Районен съд М.. Заповедта за изпълнение била връчена на длъжника В. К. Б. при условията на чл.47, ал.5 ГПК, като искът бил предявен в определения от съда едномесечен срок от съобщението. По изложените съображения моли за уважаване на иска. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, чрез назначения особен представител адв. М. О., с който взема становище за неоснователност на предявения иск. Оспорва съдържанието на процесния запис на заповед. Счита, че същият е нищожен поради липса на съгласие относно съществените му елементи, и по-конкретно - страни. Използвана била бланка, в която местата, определени за индивидуализацията на страните, сумата, падежът, мястото на плащане, дата и място на издаване на документа били празни, като са оставени за попълване на ръка. Документът бил дописан ръкописно, като ясно се отличавало, че имената, ЕГН и адреса на поемателя, били изписани с различен почерк от останалия ръкописен текст. Поради това, счита, че документът е подписан от ответника, без в него да са били попълнени данните за поемателя, а това е извършено впоследствие, без същият да е бил наясно на кого се задължава да плати. Поради това от страна на ответника липсвало съгласие относно сделката. Записът на заповед бил нищожен и поради това, че не отговарял на изискванията на чл.535 ЗЗД. Същият бил изписан от началото до края в един и същи ден, включително и отбелязването за предявяване за плащане и трите имена на авалиста, което се установявало от химикалната 1 паста на оригиналния документ. По изложените съображения моли за отхвърляне на иска.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 вр. чл. 12 ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложеното ч.гр.д. № ***/**** г. на РС М., се установява, че в полза на ищеца е издадена Заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК № ***/**** г. и изпълнителен лист против ответника за сума в размер на 1500 евро – дължима главница по запис на заповед /без протест/ от **** г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението **** г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените по делото разноски в размер на 60 лева за държавна такса и 600 лева адвокатско възнаграждение. Заповедта за незабавно изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК, поради което на заявителя са дадени указания по чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК за предявяване на установителен иск за вземането, предмет на заповедта. Ищецът е предявил иск по чл. 422 от ГПК за установяване на вземането си в срока по чл. 415, ал. 4 от ГПК, с оглед на което същият е допустим.

По ч.гр.д. № ***/**** г. по описа на РС М. е представен оригинал на процесния запис на заповед от **** г., според съдържанието на който ответникът, като издател на ценната книга се задължил да заплати на ищеца сумата от 1500 евро, с падеж на **** г., място на плащане гр. С., ул. **** № *. В процесния запис на заповед се съдържа изявление на издателя В. Б., че същият му е бил предявен за плащане на **** г. Записът на заповед е и авалиран с поръчителството на В. К. Б..

При поставени въпроси по реда на чл. 176, ал. 1 от ГПК ищецът разяснява, че имал 3 дка имот в гр. Смолян, където мислил да строи вила. В близост до имота видял един багер и се поинтересувал на кого е, за да може да го ползва, когато дойде време да прави изкопа на вилата. Впоследствие на **** г. ответникът – В. Б. отишъл в дома на ищеца и му заявил, че е

собственикът на багера и ще му направи изкопа. Ответникът заявил на ищеца, че бил спечелил обект във В. и му трябвали малко пари. Ответникът заявил, че след един месец щял да вземе авансово пари и да върне парите на ищеца. Ищецът му дал 1500 евро, за които ответникът бил подписал запис на заповед. Казал, че до един месец, може и по-рано да върне парите. След един месец на ***** ответникът се обадил на ищеца по телефона и го попитал дали бил вкъщи. След положителен отговор от страна на ищеца ответникът отишъл до домът му, обаче вместо да му върне парите му поискал още 5000 лева. Ищецът му отказал и му заявил първо да му бъдат върнати предоставените средства. Ответникът попълнил „отдолу“ падежа- *****г. и си тръгнал. От тогава повече ищецът не бил видял ответника, като му били изключени и двата телефона. Ищецът бил попълнил в процесния запис на заповед само своите данни – три имена, адрес и ЕГН.

По делото е прието заключение на съдебно-графологична експертиза, от което се установява, че целият ръкописен текст върху оригинала на процесния запис на заповед е изписан с еднаква по състав химикална паста. Според заключението на СГЕ не е възможно да се установи еднакво ли е изсъхването на химикалната паста върху записа на заповед по всички редове и в един и същи ден ли е изписан текста преди или след печатния текст: „Заявявам, че записа на заповед ми е предявен за плащане днес“, поради липса на приложима методика.

Съдът кредитира заключението на съдебно-графологичната експертиза като обективно, компетентно изготвено и неоспорено от страните.

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът от правна страна намира следното:

Записът на заповед е едностранна формална абстрактна сделка от една страна, а от друга страна е ценна книга, която материализира задължение за плащане на определена сума пари при настъпването на падежа. Записът на заповед като едностранна абстрактна сделка няма за задължителен реквизит основание за издаването му. Разпоредбата на чл. 535 ТЗ посочва задължителните реквизити, които трябва да съдържа запис на заповед. Настоящият съдебен състав намира, че приложения към делото запис на заповед, издаден на 30.10.2018 за сумата от 1500 евро съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 535 ТЗ, поради което е редовен от външна страна, като са налице и предпоставките за изискуемост на конкретното вземане по ефекта, като същия е с падеж ***** г.

Ответникът не е въвел твърдения за съществуващо обезпечено каузално правоотношение, поради което и кредиторът е освободен от задължението да доказва основанието за възникването на вземането си. / в този смисъл Решение№ 84/05.07.2012г. на ВКС по т.д.№438/2011 г., I т.о, ТК /. Въведените от ответника възражения са свързани с обстоятелството дали подписаният запис на заповед има бланкетен характер. Бланков ефект е налице, ако при издаването му същият е непопълнен /чл. 464 ТЗ/. В случая, не е установено по делото издателят да е подписал непопълнен запис на заповед, за да се подлежат на обсъждане уговорките за съдържанието на документа. Според заключението на допуснатата съдебно-графологична експертиза не е възможно да се установи еднакво ли е изсъхването на химикалната паста върху записа на заповед по всички редове и в един и същи ден ли е изписан текста преди

или след печатния текст, поради липса на методика. Съдът не споделя възраженията на ответника за нищожност на процесния запис на заповед поради обстоятелството, че лицето, на което поемателят е следвало да плати не е било отбелязано при подписване на записа на заповед. По делото не са ангажирани доказателства за твърдените обстоятелства. Действително от обясненията на ищеца по реда на чл. 176, ал. 1 от ГПК се установява, че данните на последния – три имена, ЕГН и адрес са били изписани от самия ищец. Законът обаче не забранява издаването на запис на заповед, в който ръкописният текст е изпълнен от лице, различно от подписалия го издател, поради което само по себе си това обстоятелство не налага извода, че е налице разлика във времето между подписването и попълването на записа на заповед или че е подписан непопълнен запис на заповед/ В този см. Решение № 666 от 6.12.2007 г. на ВКС по т. д. № 387/2007 г., I о., ТК/. От друга страна според заключението на вещото лице по назначената експертиза целият ръкописен текст върху оригинала на процесния запис на заповед е изписан с еднаква по състав химикална паста. С оглед на изложеното, съдът приема за недоказани наведените абсолютни възражения срещу записа на заповед, съответно поето с ефекта задължение за съществуващо. Предвид изложеното искът се явява основателен и доказан и следва да се уважи.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал.1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят направените в настоящото и в заповедното производство разноски. В заповедното производство са направени разноски в размер на 60 лева платена държавна такса и 600 лева адвокатско възнаграждение. В исковото производство са реализирани разноски в размер на 60 лева за заплатена държавна такса, 600 лева за адвокатско възнаграждение и 450 лева за особен представител. В хода на устните състезания ответникът е релевирал възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ищеца. Съдът намира, че заплатеното в хода на заповедното производство адвокатско възнаграждение от 600 лева е прекомерно, доколкото производството е едностранно, образува се въз основа на заявление по образец, протича в закрито заседание въз основа на писмени доказателства без призоваване на страните и не се отличава с фактическа и правна сложност. Адвокатското възнаграждение на ищеца следва да бъде редуцирано до определения в чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 за МПРАВ минимум (редакция към датата на сключване на договора), който с оглед материалния интерес по делото възлиза на 435,36 лева. Основателно е и възражението за прекомерност на заплатеното в хода на исковото производство адвокатско възнаграждение на ищеца, доколкото производството по делото не се отличава с фактическа или правна сложност, могло да приключи в едно съдебно заседание, но е отлагано поради неявяването на вещо лице, което не може да се вмени в тежест на страните. С оглед изложеното адвокатското възнаграждение на ищеца за исковото производство ще се редуцира до минимума, съгласно чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, а именно 435,36 лева. Така в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер на 60 лева платена държавна такса и 435,36 лева адвокатско възнаграждение за заповедното производство; 60 лева за заплатена държавна такса, 435,36 лева за адвокатско възнаграждение и 450 лева за особен представител – за исковото производство.

По арг. от чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на РС М. сумата от 250 лева- представляваща разноски за изготвяне на съдебно графологична експертиза.

Предвид изложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че В. К. Б., ЕГН *****, гр. Р., ул. „*****“ № * дължи на С. Я. Х., ЕГН *****, гр. С., ул. „*****“ № 6 сумата от 1500 евро (хиляда и петстотин евро) - дължима главница по Запис на заповед /без протест/ от *****Г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението - *****Г. до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК № *****/**** г. по ч.гр.д. № ***/***** г. по описа на РС М.

ОСЪЖДА В. К. Б., ЕГН *****, гр. Р., ул. „*****“ № * да заплати на С. Я. Х., ЕГН *****, гр. С., ул. „*****“ № * сумата от 495,36 лева (четиристотин деветдесет и пет лева и тридесет и шест стотинки) разноски по ч.гр.д. № *****/***** г. по описа на РС М., от които 435,36 лева за адвокатско възнаграждение и 60 лева за държавна такса, както и сумата от 945,36 лева (деветстотин четиридесет и пет лева и тридесет и шест стотинки) разноски по настоящото производство, от които 60 лева за заплатена държавна такса, 435,36 лева за адвокатско възнаграждение и 450 лева възнаграждение за особен представител .

ОСЪЖДА В. К. Б., ЕГН *****, гр. Р., ул. „*****“ № * да заплати по сметка на Районен съд М., в полза на бюджета на съдебната власт, сумата от 250 лева (двеста и петдесет лева) – разноски за изготвяне на съдебно-графологична експертиза.

Решението подлежи на обжалване пред ОС С. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Мадан: _____